

ת"פ 35991/06/13 - מדינת ישראל נגד טנגיז זבניה,

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 35991-06-13 מדינת ישראל נ' זבניה

בפני בעניין: כב' השופט מרדכי פלד, סגן נשיאה
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טנגיז זבניה, על ידי עו"ד מיטל אור שלם

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם, טנגיז זבניה, הורשע, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן המכיל שני אישומים, שעניינם 2 עבירות גניבה, על פי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

מתוך עובדות האישום הראשון עולה, כי בתאריך 14.10.12, בשעה 12:50 לערך, במשרדי עיריית תל-אביב (להלן: "העירייה"), נכנס הנאשם אל משרדה של אתי עזר (להלן: "המתלוננת"), ונטל את מכשיר הטלפון הנייד שלה, "מסוג גלקסי 2", כשהוא מתכוון לגנוב אותו. בהמשך לאותן נסיבות, שבה המתלוננת אל משרדה, וכשהנאשם הבחין בכך נמלט מהמשרד תוך שהוא הודף אותה באמצעות זרועו ופוגע בה.

2. מהאישום השני עולה כי בתאריך 17.10.12, בשעה 11:30, במשרדו של גדעון סימקוביץ (להלן: "המתלונן") בעירייה נטל וגנב הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלו "מסוג גלקסי".

הנאשם צירף והודה בתיק נוסף) ת.פ (ת"א) 47743-06-14, שבמסגרתו הורשע בעבירה נוספת של גניבת טלפון סלולרי, על פי סעיף 384 לחוק.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

במסגרת הסדר הטיעון, הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר בעניינו.

3. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 38, גרוש, יליד גאורגיה, שעלה ארצה בהיותו כבן 25 שנים, לאחר שסיים 11 שנות לימוד, בגאורגיה.

בשנת 2009, אובחן כחולה במחלה, שמפאת צנעת הפרט לא אפרטה. בעקבות המחלה חלה התדרדרות במצבו

הגופני והנאשם קיבל טיפול תרופתי אינטנסיבי. בנוסף, אובחן כמי שסובל מדיכאון וחרדה. הנאשם מסר כי בגיל 16 לערך החל לצרוך סמים ולשתות אלכוהול, אך מאז שעלה ארצה הפסיק את צריכתם. הנאשם שלל התערבות טיפולית והתנגד למסירת דגימות.

בהתייחס לעבירות נשוא הדיון, טען בפני שירות המבחן, כי ברקע להתנהגותו העבריינית עמדה מצוקה כלכלית חריפה.

4. שירות המבחן סבר כי מאחר והנאשם נעדר עבר פלילי והוא גם נעזר בגורמים רפואיים לשיפור מצבו הבריאות, יש באלו כדי להוות גורמים שעשויים להפחית סיכון לדידו, לעתיד לבוא.

עם זאת, צוין, כי הנאשם מתקשה ליטול אחריות על מעשיו. צוין עוד, כי הנאשם נוטה להיות ממוקד במצבו ובמצוקתו, כאשר אורח חייו, המאופיין בהעדר שייכות למסגרת חברתית, תעסוקתית ומשפחתית, מהווה סיכון עבורו.

נוכח זאת ובשים לב לכך שהנאשם מתקשה ליתן אמון בשירות מבחן ובהעדר רצון מצידו לעריכת שינוי באורח חייו ומשנמצא כי אין בסיס להמשך טיפולי, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו. בנוסף, סובר שירות המבחן כי נוכח מצבו זה של הנאשם, הוא אינו מתאים לענישה קונקרטי, במסגרת של"צ.

5. המאשימה מדגישה את חומרת מעשיו של הנאשם, אשר גנב בשלוש הזדמנויות טלפון נייד. במעשיו אלו פגע הנאשם בזכות בקניין, בטחון הרכוש וכן פגע בפרטיות המתלוננים, מאחר ומכשירי הטלפון הניידים אוצרים בתוכם מידע רב, לרבות פרטים אישיים ותמונות. לטענת המאשימה, מתחם הענישה הראוי נע בין 2 חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל. המאשימה מפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, מתקשה להכיר בנזק שהסב למתלוננים, כששירות המבחן לא הניח המלצה טיפולית בעניינו. עם זאת, מסכימה המאשימה כי ניתן לשקול לקולא את עברו הנקי של הנאשם, ולפיכך עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר ברף התחתון, שצוין על ידה, שיכול וירוצה בעבודות שירות, לרבות מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

6. מנגד, מדגישה הסנגורית, עו"ד מיטל אור שלם, את היבטי הקולא העולים בעניינו של הנאשם, ובאלו, גילו והעדר עבר פלילי. צוין עוד, כי הנאשם חולה במחלה קשה והוכר בגין כך על ידי המוסד לביטוח לאומי, כנכה בשיעור 100% (מסמכים רפואיים (ס'1ד' ו (ס'1)). בנוסף, נטען, כי הנאשם מטופל על ידי גורמים פסיכיאטריים (ס'1ה'). בעקבות מחלתו נקטע הרצף התעסוקתי, כאשר העבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית. עוד מפנה הסנגורית לחובות הכספיים הכבדים והרובצים על הנאשם (ס'1א). נטען, כי לנאשם מסגרת סביבה משפחתית תומכת, והוא מתגורר עם בת זוגתו במשך מספר שנים. כמו כן, נאמר עוד, כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על מעשיו.

מאחר ושירות המבחן לא מצא לנכון לבדוק אם הנאשם צורך סמים, הופנה הנאשם על ידי הסנגוריה למסירת דגימות, אשר נמצאו נקיות מסם. נוכח כל אלו, עותרת הסנגורית להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה ולהימנע מהטלת קנס כספי, לאור מצבו הכלכלי הקשה.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו.

7. תיקון 113 לחוק העונשין התווה את עקרון ההלימה, כעיקרון מנחה בענישה, לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מעשיו של הנאשם נושאים חומרה של ממש, בשים לב לריבוי מעשי הגניבה והתכנון המוקדם שקדם לכך.

הנאשם, כאמור, גנב ב- 3 הזדמנויות מכשירי טלפון ניידים, ממתלוננים שונים .

במעשיו אלו פגע הנאשם בערך החברתי של הגנה על זכות לקניין ובהגנה על תחושת הביטחון של האזרחים. בנוסף, פגע הנאשם בפרטיות ובתחושת הביטחון האישי של המתלוננים עת גנב מהם את הטלפונים הניידים, הכוללים בחובם מידע אישי ופרטי .

8. הנאשם הורשע, כאמור, ב- 3 אירועים, שהתרחשו במועדים שונים , וכתוצאה ממעשיו נפגעו 3 מתלוננים, על כן ובהתאם לסעיף 40יג (ב) לחוק , הדן בריבוי עבירות, יש לקבוע מתחם ענישה הולם בגין כל אחד מהאישומים.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הגניבה, בדומה לאלו שבוצעו על ידי הנאשם, נעה בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל.

9. בת.פ. (ק"ג) 27662-07-13 מדינת ישראל נ' אנטון פזניאק, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכך גנב טלפון נייד השייך למתלוננת, עובדת במאפייה, באשקלון. הנאשם צירף שני תיקים, האחד המייחס לו עבירת גניבה, והשני המייחס לו עבירה של ניסיון גניבה. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, קנס, התחייבות כספית ופיצוי.

בת.פ. (ת"א) 5296/09 מדינת ישראל נגד רפיאלוב, הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירה של גניבה וכן בעבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב. הנאשם גנב טלפון נייד וכן נמצא ברשותו מכשיר נגן מוסיקה, חשוד כגנוב. בית המשפט גזר עליו עונש מאסר מותנה וקנס, נוכח העדר עבר פלילי, מעידה חד פעמית, כשהטלפון הוחזר לבעליו.

10. בת.פ. 5055/08 (ראשל"צ) מדינת ישראל נגד ריומי ואח', הורשעו הנאשמים, על פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, כי חברו יחדיו, כאשר האחד מסיח את דעתו של המתלונן וגנבו ממנו טלפון סלולארי. הנאשמים היו אסירים בעלי עבר פלילי. ברם, נוכח הודאתם, ונסיבות נוספות, אימץ בית המשפט הסדר טיעון וגזר על כל אחד מהנאשמים חודש מאסר בפועל, לריצוי בחופף למאסרים שריצו, ובנוסף, מאסר מותנה והתחייבות.

בעפ"ג (מחוזי ת"א), 36501-02-11 גוטליב נגד מדינת ישראל (ניתן בתאריך 12.9.11), נדחה ערעורה של הנאשמת,

אשר הורשעה בביצוע 3 עבירות גניבה, בכך שגנבה פריטי לבוש בסך 800 ₪, מחנות בקניון ונידונה ל-6 חודשי מאסר בפועל, בנוסף מאחר והופעל מאסר מותנה, נגזר עליו עונש מאסר בפועל כולל של 9 חודשים.

11. בת"פ (שלום ב"ש) 12309-11-10 מדינת ישראל נ' מרדו, (ניתן בתאריך 29.11.2010), הורשע הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, בשלוש עבירות גניבה, בכך שגנב מכשירי טלפון ניידים, מנשים שהיו מאושפזות בבית החולים "סורוקה", בבאר שבע. על הנאשם הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים, כך שבסיכומו של דבר, נגזרו עליו 10 חודשי מאסר, לריצוי בפועל.

בנסיבות הכוללות הללו, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם לנאשם, בגין כל אישום, הינו החל ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש

12. על פי הוראת סעיף 40 יג (ב) לחוק, רשאי בית משפט לגזור עונש נפרד לכל ארוע או עונש כולל לכלל האירועים. נראה כי החלופה המתאימה בעניינו הינה הטלת עונש כולל, בגין כלל האישומים, כאשר על בית המשפט להתחשב בעת גזירת העונש, בין היתר, במספר עבירות, בתדירותן ובזיקה שביניהן.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם אתן דעתי גם לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם שבפני הודה במיוחס לו בתיק העיקרי וצירף תיק נוסף.

עם זאת, שירות המבחן התרשם מקושי של הנאשם בנטילת אחריות לביצוע העבירות. כמו כן, התרשם שירות מבחן כי הנאשם מאופיין בהעדר שייכות למסגרת חברתית, תעסוקתית ומשפחתית.

13. מנגד, ניתן לשקול לקולא, כאמור לעיל, העדר עבר פלילי, כשזאת הסתבכותו הראשונה של הנאשם בפלילים.

בנוסף ראוי לשקול לצד הקולא את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, כפי שפורטו.

נתתי דעתי גם למצבו הבריאותי והנפשי של הנאשם, שהדרדר, כאשר הינו מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי, כנכה בשיעור 100% (ס/א, ס/ד).

ברגיל, היה מקום לגזור על הנאשם עונש מאסר, שירוצה בדרך של עבודות שירות, כעתירת המאשימה. עם זאת, נוכח מצבו הבריאותי לא יהיה הנאשם מסוגל לבצע עונש במסגרת עבודות שירות. שירות המבחן התרשם וציין, כאמור, כי הנאשם אינו מתאים לבצע של"צ, נוכח קשייו התפקודיים, הבריאותיים והנפשיים.

לפיכך, בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, ובהתחשב בכך כי הנאשם נעדר עבר פלילי ונוכח מצבו הבריאותי הקשה, לא אמצה את הדין עימו.

אשר על כן, במכלול בנסיבות שצוינו לעיל, אני גוזר על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע, כדלקמן:

1. 9 חודשי מאסר, שיהיו על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יעבור, עבירה שהיא שליחת יד ברכוש הזולת, במשך תקופת התנאי.

2. קנס כספי בסך 1000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך 90 יום מהיום.

לעניין המוצגים נשוא התיק, ניתן בזה צו כללי לפיו ינהגו במוצגים על פי שיקול דעתו והחלטתו של קצין משטרה.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות מבחן.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' כסלו תשע"ה, 27 נובמבר 2014, בנוכחות הצדדים.